

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 42/11

Luxemburg, 3 mai 2011

Hotărârea în cauza C-375/09

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów/
Tele 2 Polska sp. z o.o., devenită Netia SA

În materia concurenței, numai Comisia are competența de a constata inexistența unei practici abuzive pe piața internă a Uniunii

Autorizarea autorităților naționale de concurență pentru a lua asemenea decizii „negative” ar risca să aducă atingere aplicării uniforme a normelor de concurență instituite de tratat

Potrivit Regulamentului nr. 1/2003¹, atunci când autoritățile naționale de concurență (ANC) sau instanțele naționale aplică legislația națională privind concurența unei practici abuzive interzise de articolul 102 TFUE, acestea aplică și dispozițiile acestui articol. Prin aplicarea acestui articol în cazuri individuale, ANC pot să solicite încetarea unei încălcări, să dispună măsuri provizorii, să accepte angajamente ori să impună amenzi, penalități cu titlu cominatoriu sau orice alte sancțiuni prevăzute de dreptul lor național. Pe de altă parte, atunci când, consideră că, pe baza informațiilor de care dispun, condițiile de interdicție nu sunt îndeplinite, aceste autorități pot decide de asemenea că nu există motive pentru a interveni.

În urma unei proceduri inițiate împotriva Telekomunikacja Polska SA, președintele ANC poloneze a constatat că această întreprindere nu a comis un abuz de poziție dominantă. În consecință, acesta a adoptat o decizie în temeiul dreptului intern prin care a concluzionat că întreprinderea în cauză nu a pus în aplicare nicio practică restrictivă, în timp ce, în ceea ce privește încălcarea articolului 102 TFUE, a constatat că nu mai era necesar să se pronunțe asupra fondului.

Tele2 Polska sp. z o.o., devenită Netia SA – societate concurentă a Telekomunikacja Polska SA – a atacat această decizie. Sesizată cu recurs, Sąd Najwyższy (Curtea Supremă a Poloniei) solicită Curții de Justiție să stabilească dacă, atunci când o ANC constată inexistența unei practici abuzive în temeiul dreptului național, dreptul Uniunii se opune posibilității ca această autoritate să adopte o decizie prin care să se concluzioneze în sensul inexistenței unei încălcări a dispozițiilor tratatului („decizie negativă”).

Curtea amintește mai întâi că, în cadrul principiului general al cooperării loiale, Regulamentul nr. 1/2003 a instituit un mecanism de cooperare între Comisie și autoritățile naționale de concurență în vederea asigurării unei aplicări coerente a normelor de concurență în statele membre.

În continuare, Curtea observă că, atunci când o autoritate națională de concurență consideră că, pe baza informațiilor de care dispune, condițiile de interdicție nu sunt îndeplinite, regulamentul prevede în mod clar că această competență a autorității este limitată la o decizie de a nu interveni.

Faptul de a autoriza autoritățile naționale de concurență să adopte decizii prin care să se constate că articolul 102 TFUE nu a fost încălcat ar repune în discuție sistemul de cooperare instituit de regulamentul și ar aduce atingere competenței Comisiei.

Astfel, o asemenea decizie negativă privind fondul ar risca să aducă atingere aplicării uniforme a normelor de concurență instituite de tratat, care este unul dintre obiectivele regulamentului, din

¹ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167, rectificare în Ediție specială, 08/vol. 4, p. 269).

moment ce decizia ar putea să împiedice Comisia să constate ulterior că practica în discuție constituie o încălcare a acestor norme.

Așadar, în opinia Curții, **constatarea inexistenței unei încălcări a interdicției abuzurilor de poziție dominantă este rezervată Comisiei**, chiar dacă o dispoziție pertinentă a tratatului este aplicată într-o procedură desfășurată de o autoritate națională de concurență.

Pe de altă parte, Curtea constată că **dreptul Uniunii se opune dispozițiilor naționale care prevăd**, în asemenea împrejurări, **doar posibilitatea adoptării, de către o autoritate națională de concurență, a unei decizii negative privind fondul.**

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Claudiu Ecedi-Stoisavlevici ☎ (+352) 4303 3720